

Visuri sau Universuri Paralele ?

Ați așterne pe hârtie sau ați plimba degetele pe claviatura tastaturii în scopul de ați exprima idei, gânduri sau chiar a crea o poveste imaginară e un fel de a te înfățișa despuiat în fața cititorului, neacoperit de veșminte care să-ți acopere purul adevăr interior. Nu te poți ascunde în spatele cuvintelor, în cele din urmă ele te vor “ trăda “ , te vor “ vinde “ iar prețul este nivelul de apreciere a cititorului. Măcar o parte din ei vor fi capabili să pătrundă și să deslușească ce se ascunde în cele mai intime cotloane ale minții și sufletului tău.

2

Mi se întâmplă uneori să vizualizez, treaz fiind, ca și cum memoria îmi eliberează acest lucru, scurte episoade trăite cândva dar nu în realitatea pe care o cunosc, pe care o trăiesc. Ceva straniu inexplicabil umple mintea și sufletul, realizez că pentru o foarte scurtă secvență de timp trăiesc ceva ce nu-mi pot logic explica. E un sentiment ciudat dar nu înfricoșător, așa spune chiar plăcut. M-am întrebat de fiecare dată dacă e vorba de un vechi vis pe care memoria l-a eliberat acum și l-a postat pe cortexul zonei prefrontale a creierului, sau e vorba de cu totul altceva. Nu cred că cineva e capabil să răspundă cu certitudine la această întrebare, să dezlege această dilemă.

Creierul e cel mai complex dar în același timp și enigmatic organ al corpului uman. Medicina și psihologia modernă acceptă azi că somnul e un fenomen normal în care creierul prelucrează informații acumulate în cursul zilei, elimină parte din ele considerate mai puțin semnificative și înmagazinează pe cele importante în zona responsabilă memoriilor de lungă durată – lobul temporal, eliberându-le, uneori distorsionat sub forma de vise.

3

Alte trei fenomene neobișnuite care m-au făcut de fiecare dată când s-au petrecut să-mi pun întrebări și să plonjez în gânduri întortocheate :

-unul e sentimentul, chiar siguranța că o anumită zonă sau o clădire pe care o vedeam pentru prima oară îmi sunt cunoscute, le-am mai văzut cândva și nu în fotografii.

- alt fenomen straniu, de data asta visat , e că contempți o anumită modificare urbană , o modernizare, o refacere a unei clădiri cunoscute și constatarea după mulți ani că visul a devenit realitate (și nu e vorba de un proiect făcut cunoscut publicului cu mult timp înainte).

- un al treilea subiect care dese ori revine în visele mele este prezența mea într-un loc necunoscut, un oraș străin în care m-am rătăcit fără posibilitatea de a mă reîntoarce. E un vis care-mi provoacă o stare neplăcută de angoasă, de neputință și deznădejde.

Parte din visele de genul celor menționate sunt cunoscute de medici și psihologi, au denumiri (Deja vu , Deja reve) și chiar există încercări de a le explica. Dar oare ceea ce e acceptat de majoritatea comunității științifice e unica și cea mai plauzibilă explicație ? Există oameni care cred doar în ceea ce ochii pot vedea și degetele pipăi (aici fac abstracție de credințele religioase). Și există oameni pătrunși de curiozitatea și dorința de a privi și gândi la ce se află dincolo de orizont.

Datorită lor omenirea cunoaște azi teoria heliocentrică, teoria relativității, teoria cuantică și încă multe altele.

Este absolut exclus ca parte a viselor și fenomenele legate de ele să fie mărturie a existenței unor alte realități coexistente dar independente de ceea ce în care trăim ? Această idee, supoziție până

la certitudine a preocupat omenirea din fragedă istorie. Credințe și religii s-au ocupat de acest subiect cu multe mii de ani în urmă. Nu e vorba de credința în Paradis sau Infern care e o convingere religioasă întâlnită în toate religiile. Cea mai veche referire la existența altor lumi, paralele o întâlnim în religia hindusă. Pentru credincioșii acesteia universul în care

trăim e doar unul din infinite altele, toate făcând parte dintr-un infinit și etern univers care nu are început și nici sfârșit. Filozofia greacă antică în două din curente ei de gândire face referire la existența unor lumi multiple, paralele: 1. Atomiștii susțin că universul în care trăim e rezultatul coeziunii accidentale a atomilor aflați într-un vid infinit și ca acest proces dă naștere și altor universuri mai mult sau mai puțin perfecte. 2. Stoicii susțin că universul e impregnat cu o forță divină și eternă care decide distrugerea și regenerarea universului nostru în infinite exemple.

Interesant de menționat și credința nativilor celor două continente Americane drept care visele sunt de fapt o fugară incursiune într-o diferită lume pe care n-am vizitat-o nici o dată.

Pentru a completa lista celor ce cred în lumi multiple paralele, semnalez o rugăciune aflată în arsenalul cărții de rugăciuni (Sidur) a iudaismului. E vorba de rugăciunea Adon Olam (Stăpânul Lumii) care e odă dedicată lui D-zeu și care în formularea evreilor yemeniți (originari din Yemen) devine Adon Olamim (Stăpânul Lumilor).

Mai târziu , în evul mediu , ideea universurilor paralele e susținută și de oameni cu preocupări științifice. Giordano Bruno lansează ideea existenței unui număr infinit de lumi identice cu a noastră, ceea ce duce la condamnarea sa la moarte de către biserica catolică . În sec. 18 filozoful și matematicianul Gottfried Leibnitz dezvoltă teoria multiversului dar susține că lumea noastră e creată conform alegerii și perfecțiunii lui D-zeu, alături de multe altele care ne înconjoară.

Ideea existenței lumilor paralele care a luat denumirea de Universuri Paralele sau Multivers a fost formulată și expusă științific pentru prima dată de fizicianul Hugh Everett în 1950. La baza ei stau elementele mecanicii cuantice fondate de fizicienii

Werner Heisenberg , Erwin Schrodinger și Niels Bohr între anii 1925-1927. Această teorie dovedită mai târziu a fi exactă stabilește regulile comportamentului particulelor subatomice. Principala supoziție a teoriei cuantelor e că particulele atomice și subatomice pot exista în infinite poziții în același timp. Observarea și măsurarea vitezei și poziției lor este singura modalitate de a stabili proprietățile lor și acest lucru e valabil numai pentru momentul observației sau a măsurării. Cu alte cuvinte observatorul (cel ce observă) este cel ce stabilește existența și proprietățile elementului respectiv.

Zeci de ani se încearcă deocamdată fără succes transpolarea acestei teorii de la scala atomică la cea macroscopică până la nivelul cosmic. Există astăzi nu puțini savanți care cred că legile mecanicii cuantice se pot

aplica, sunt valabile și pe plan cosmic. Cel puțin o parte din ei susțin teoria Universurilor Paralele. Un nume celebru printre adepții ei este fizicianul Stewen Howking. În opinia celor ce susțin existența multiversului, fiecare din lumile care-l formează e populată de indivizi identici cu noi (fiecare are o pereche) dar trăind existențe diferite. Din punct de vedere teoretic fiecare acțiune sau decizie pe care o luăm în cursul unei zile de activitate, oricât de banală ar fi poate genera o existență diferită , o lume nouă. De exemplu : hotărârea de a merge mai târziu la lucru într-o oarecare dimineața sau de a fi punctual, decizia de a călători cu propria mașină sau cu un mijloc de transport comun , inițiativa de a zâmbi unui necunoscut pe stradă sau al ignora pur și simplu, hotărârea de a merge până la capăt într-o dispută verbală sau a ceda. Toate situațiile , în acord cu prezicerile mecanicii cuantice, pot deschide poarta unor existențe concomitente , paralele , practic sunt cheia spre infinite universuri paralele în care noi suntem aceeași dar acționăm diferit conform unor condiții diferite.

Nu numai oameni de știință și psihologi sunt preocupați de posibilitatea existenței Multiversului. Cineaști și scriitori au creat fiecare cu ustensilele profesiei lor lucrări ce se vor pleoara în favoare teoriei. Din filme amintesc doar unul, al cărui vizionare mi-a provocat săptămâni de gândire. E vorba de pelicula “ Mulholland Drive “ al renumitului cineast David Linch care a fost recompensat cu premiu pentru cea mai bună regie la festivalul filmului de la Cannes în 2001 pentru ea. Concluzia la care am ajuns e ca filmul e de fapt o ilustrație a teoriei universurilor paralele.

Interesant este faptul că David Linch a refuzat cu tărie în toate interviurile acordate să dea o explicație, să dezvăluie care este de fapt mesajul ascuns al filmului, lăsând astfel loc numeroaselor interpretări.

Trebuie să mărturisesc ca subiectul Universurilor Paralele mă fascinează de mult timp. Sunt copleșit de ipoteza că într-un univers paralel exista o copie a mea, un alt EU și ca numai o decizie anumită luată într-un anumit moment i-a modificat traiectoria și l-a transpoziționat într-o altă lume, un alt univers.

Este adevărat că astrofizicieni și cosmologi care au îmbrățișat ideea Universurilor Paralele nu au reușit să o demonstreze științific și să o transforme într-o teorie plauzibilă, în una certă și verificată. Dar nu e mai puțin adevărat că nici oponentii ei nu au reușit să o anihileze. Ne rămâne doar să continuăm a visa la clipa când această „ minune „ va deveni realitate sau însuși visul e dovada...???

Dr. Alfred-Rennert Poplingher

Haifa – Israel Octombrie 2022